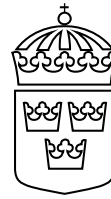

Regeringens skrivelse

2025/26:96

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden 2025

Skr.
2025/26:96

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 29 januari 2026

Ulf Kristersson

Elisabeth Svantesson
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Internationella valutafonden (IMF) under 2025 och regeringens prioriteringar för arbetet i institutionen.

I skrivelsen behandlas IMF:s övergripande policyrekommendationer gällande den internationella utvecklingen. Vidare beskrivs institutionens arbete med övervakning, utlåning och kapacitetsutveckling för att främja ekonomisk utveckling och finansiell stabilitet. Även IMF:s resurssituation och frågor om medlemsländernas inflytande och styrning av institutionen behandlas.

Innehållsförteckning

- 1 Skrivelsens bakgrund och fokus3
- 2 IMF:s övergripande policyrekommendationer.....4
- 3 Inriktningen på IMF:s arbete.....5
 - 3.1 IMF:s övervakning5
 - 3.1.1 IMF:s metoder för övervakning.....5
 - 3.1.2 IMF:s bedömning av ekonomin i euroområdet och Europa.....6
 - 3.1.3 IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi.....7
 - 3.2 IMF:s utlåning9
 - 3.2.1 Pågående utlåning.....10
 - 3.2.2 IMF:s utlåning till Ukraina10
 - 3.2.3 IMF:s utlåning till Argentina.....11
 - 3.3 IMF:s kapacitetsutveckling11
- 4 Resurser, inflytande och styrning.....12
 - 4.1 Resurser och inflytande12
 - 4.2 Sveriges andel av IMF:s resurser14
- Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 januari 2026.....15

Riksdagen har i ett tillkännagivande anförts att det finns behov av en regelbunden skrivelse i vilken regeringen redovisar arbetet med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet inom Internationella valutafonden (IMF) och andra internationella finansiella institutioner (bet. 2016/17:FiU22 punkt 1, rskr. 2016/17:186).

Regeringen har i tidigare skrivelser redovisat verksamheten i de internationella finansiella institutionerna för 2003, 2004 och 2008–2015 (skr. 2004/05:54, skr. 2009/10:153, skr. 2011/12:154, skr. 2013/14:139 och skr. 2015/16:145). Från och med 2018 redogör regeringen vartannat år för arbetet inom IMF (skr. 2017/18:52, skr. 2019/20:66, skr. 2021/22:87 och skr. 2023/24:63) och vartannat år för arbetet inom såväl IMF som andra internationella finansiella institutioner (skr. 2018/19:35, skr. 2020/21:76, skr. 2022/23:51 och skr. 2024/25:82). Regeringen avser framöver att redogöra för arbetet inom IMF enbart i den skrivelse som omfattar samtliga internationella finansiella institutioner och som lämnas vartannat år. Syftet är att göra redovisningen mer effektiv och ändamålsenlig.

Regeringen har även i andra sammanhang lämnat information till riksdagen inom det aktuella området, bl.a. i samband med IMF:s och Världsbanksgruppens vår- och årsmöten.

Vidare har regeringen i en skrivelse om internationellt bistånd genom multilaterala organisationer lämnat en samlad redovisning av resultat och svenskt arbete i multilaterala organisationer, som är aktiva inom internationellt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd och som finansieras inom biståndsramen (skr. 2019/20:91, skr. 2021/22:236 och skr. 2024/25:61).

I denna skrivelse redovisar regeringen verksamheten i IMF under 2025. Skrivelsen behandlar frågor om IMF utifrån riksdagens tillkännagivande, dvs. institutionens arbete med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet, övervakning och analys av den ekonomiska utvecklingen, institutionens utlåning och resurssituation samt styrning av institutionen och Sveriges inflytande. Skrivelsen är inriktad på frågor och insatser som har varit av särskild betydelse under redovisningsperioden. Vidare redogörs för regeringens prioriteringar för institutionens arbete. Regeringen verkar i alla relevanta sammanhang för att uppnå sina prioriteringar, men varje enskild åtgärd som regeringen har vidtagit för att driva sina prioriteringar redovisas inte i skrivelsen.

Faktauppgifterna i skrivelsen har hämtats från IMF:s offentliga redovisningar och rapporter eller genom direktkontakt med institutionen. I skrivelsen uttrycks IMF:s utlåning i svenska kronor. De belopp som anges i skrivelsen utgår från Riksbankens växelkurser den 9 januari 2026.

2 IMF:s övergripande policyrekommendationer

IMF verkar för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet. En central uppgift är att följa och analysera den makroekonomiska utvecklingen, identifiera risker och föreslå policyrekommendationer på global nivå och landnivå. IMF ser återkommande över medlemsländernas ekonomiska situation och politik och lämnar specifika policyrekommendationer till enskilda länder, s.k. artikel IV-konsultationer (se avsnitt 3.1.1). Konsultationer genomförs också för regioner, bl.a. euroområdet. IMF:s analys av den ekonomiska utvecklingen på global nivå presenteras bl.a. i de s.k. flaggskeppsrapporterna World Economic Outlook och Global Financial Stability Report, som publiceras två gånger per år. I samband med vår- och årsmötena för IMF och Världsbanken presenteras även Global Policy Agenda, som identifierar de utmaningar som medlemsländerna står inför, beskriver de åtgärder som behövs på global och nationell nivå och redogör för det stöd som IMF kan erbjuda. Under 2025 präglades institutionens analyser och policyrekommendationer av de stora globala förändringarna och av osäkerheten som drevs av en ökad protektionism, en instabil geopolitisk situation och en växande fragmentering och polarisering. Riskerna i den finansiella sektorn bedömdes också öka.

Den nya inriktningen i USA:s ekonomiska politik hade stor inverkan på IMF:s analyser under 2025, bl.a. på grund av USA:s nya prioriteringar för sitt arbete i internationella finansiella institutioner. USA begärde bl.a. att IMF skulle återgå till sitt kärnuppdrag och att institutionen skulle upphöra att arbeta med områden som t.ex. klimat, jämställdhet och sociala frågor.

I sina policyrekommendationer framhåller IMF att ekonomisk politik under rådande omständigheter bör syfta till att ingjuta förtroende, bygga upp makroekonomisk motståndskraft och säkra finansiell stabilitet. IMF framhåller även att inriktningen för finanspolitiken bör vara att minska de höga skuldnivåerna och säkerställa finanspolitiskt utrymme för prioriterade utgiftsområden, såsom forskning, utveckling och infrastruktur. IMF betonar även vikten av självständiga centralbanker och lyfter fram att erfarenhet visar att oberoende centralbanker med tydlig kommunikation är av stor vikt för en effektiv penningpolitik och finansiell stabilitet.

Vidare anger IMF att riskerna på de finansiella marknaderna har ökat med finansiell turbulens som följd. IMF pekar bl.a. på att finansiella institutioner som bedriver bankliknande verksamhet utan att vara banker utgör en risk genom sin växande roll på obligations- och räntemarknaderna och genom sina kopplingar till banksektorn. IMF avser att övervaka utvecklingen nogra framöver.

IMF rekommenderar vidare att medlemsländerna stärker den privata sektorn genom reformer som syftar till att skapa goda förutsättningar för innovation och entreprenörskap, eftersom sådana åtgärder kan frigöra potential för tillväxt i den privata sektorn.

Öppenhet i de globala handelsrelationerna är enligt IMF även fortsättningsvis grunden för ekonomiskt välstånd och tillväxt och IMF slår fast att

de handelspolitiska spänningarna bör minska och de globala handelsreglerna bör moderniseras. Skr. 2025/26:96

Under 2025 hade IMF ett ökat fokus på globala obalanser. Enligt IMF bör länder som har stora bytesbalansöverskott, som Kina, stimulera inhemsk efterfrågan. Samtidigt bör länder som har betydande bytesbalansunderskott, som USA, minska sina finanspolitiska underskott och skapa större incitament för sparande. IMF rekommenderar Europa att bl.a. öka investeringarna och förbättra den inre marknaden.

3 Inriktningen på IMF:s arbete

IMF:s arbete består i huvudsak av övervakning av medlemsländernas ekonomier, den globala ekonomin och det internationella finansiella och monetära systemet, utlåning till länder med tillfälligt behov av betalningsbalansstöd och kapacitetsutveckling.

3.1 IMF:s övervakning

3.1.1 IMF:s metoder för övervakning

Den övervakning IMF genomför syftar till att upprätthålla stabilitet och förebygga kriser i det internationella finansiella och monetära systemet. Utöver de årliga s.k. artikel IV-konsultationerna gör IMF också särskilda utvärderingar av medlemsländernas finansiella sektorer, s.k. Financial Sector Assessment Program (FSAP). Utvärderingar av detta slag genomförs med olika frekvens för olika medlemsländer, beroende på bl.a. den finansiella sektorns storlek. Under 2025 inledde IMF en översyn av institutionens övervakning och en specifik översyn av FSAP. Arbetet med detta kommer att fortsätta under 2026. De centrala frågorna är vilka områden som IMF:s övervakning bör omfatta och vad som bör prioriteras i övervakningsarbetet. En annan fråga som IMF utreder är hur övervakningsarbetet kan effektiviseras.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF fyller en viktig funktion genom att, med en hög grad av integritet och oberoende, utvärdera och lämna policyrekommendationer om både enskilda länders ekonomier och den globala ekonomin. Denna verksamhet bör bedrivas med hög effektivitet och med en ändamålsenlig frekvens. Det är viktigt att IMF kontinuerligt anpassar sin verksamhet och kompetens till nya förhållanden och utmaningar som påverkar den makroekonomiska och finansiella stabiliteten. Dessa omfattar bl.a. klimatförändringar, ojämställdhet och ojämlikhet samt den snabba digitaliseringen. Regeringen välkomnar därför den översyn som pågår av fondens övervakning.

Gällande Rysslands krig mot Ukraina anser regeringen att IMF bör fortsätta att analysera krigets globala ekonomiska effekter och belysa

Rysslands ansvar för dessa. IMF bör även ge en rättvisande bild av krigets påverkan på Rysslands ekonomi genom att kritiskt granska offentlig rysk statistik.

3.1.2 IMF:s bedömning av ekonomin i euroområdet och Europa

IMF genomför varje år en artikel IV-konsultation för euroområdet. Den senaste konsultationen slutfördes i juli 2025. I sin rapport med anledning av konsultationen bedömer institutionen att euroområdets ekonomi, trots återkommande externa chocker, har varit motståndskraftig. Euroområdet har rekordlåg arbetslöshet, en fallande inflation och ett stabilt finansiellt system. Samtidigt bedömer IMF att politiska beslutsfattare i euroområdet möts av växande utmaningar i form av handelsspänningar, krav på ökade försvarsutgifter och behov av att säkra energiförsörjningen. Dessa faktorer förstärks av strukturella problem såsom svag produktivitetstillväxt, en åldrande befolkning och dämpade tillväxtutsikter. IMF bedömer att tillväxten i euroområdet kommer att förbli dämpad under 2025–2027. IMF förutspådde att högre tullar, osäkerhet i handelspolitiken och geopolitiska spänningar skulle tynga den ekonomiska aktiviteten under 2025, vilket riskerade att överskugga effekterna av finanspolitiska stimulanser och en gradvis mer expansiv penningpolitik.

Mot denna bakgrund bedömer IMF att det behövs en samlad strategi för att stärka regionens ekonomiska potential och motståndskraft. Enligt IMF kan reformer på både nationell nivå och EU-nivå vara avgörande och förstärka varandras genomslagskraft. En fördjupning av samarbetet på EU:s inre marknad bedöms vara det främsta verktyget för att öka investeringar och produktivitet. IMF framhåller även behovet av att rikta EU:s offentliga resurser mot gemensamma prioriteringar, bredda handelsrelationerna genom nya frihandelsavtal, stärka befintliga handelsrelationer och förbättra energisäkerheten. Vidare bedömer IMF att ett starkare finansiellt skyddsnät och en vidareutveckling av bank- och kapitalmarknadsunionerna är centrala faktorer för att öka motståndskraften. IMF understryker även att prisstabilitet är en grundförutsättning för att hantera långsiktiga utmaningar och att det finanspolitiska ramverket bör underlätta medlemsstaternas arbete med att hantera utgiftstryck samtidigt som hållbarheten säkerställs. Enligt IMF är de största utmaningarna på medellång sikt en svag produktivitetstillväxt och ett ökat utgiftstryck.

I rapporten Regional Economic Outlook for Europe från oktober 2025 gjorde IMF en bedömning av den europeiska ekonomin som helhet. I rapporten bedömer institutionen att Europa har lyckats hantera svåra chocker väl, men att tillväxttakten har avtagit. Den tidigare uppgången från tidigare lagda exportleveranser från början av året har avtagit i takt med att USA:s tullar har fått genomslag. Utvecklingen på obligationsmarknaderna har vidare återspeglat att riskerna har ökat. IMF bedömer att räntesänkningar och ökade offentliga utgifter, inklusive för försvar, hittills har misslyckats med att stimulera den privata efterfrågan. IMF bedömer vidare att produktivitetsgapet gentemot USA är betydande och att strukturella reformer släpar efter, samtidigt som nationella prioriteringar och ett långsamt beslutsfattande inom EU hindrar en djupare integration av kapital-,

arbets- och produktmarknader. Dessutom saknas, enligt IMF, ofta inhemskt stöd för tillväxtreformer på nationell nivå.

Skr. 2025/26:96

IMF bedömer att den europeiska statsskulden i genomsnitt kan stiga till 130 procent av BNP till 2040 om tillväxten förblir svag och finanspolitiken inte stärks, vilket skulle äventyra skuldhållbarheten. IMF bedömer att EU på kort sikt behöver upprätthålla prisstabiliteten, inleda finanspolitisk konsolidering, bevara handelsöppenheten och bredda sina handelsrelationer. Enligt IMF är långsiktig tillväxt beroende av strukturella reformer. Pågående diskussioner inom EU rör bl.a. åtgärder för minskad fragmentering på den inre marknaden, förenklade regelverk och främjande av investeringar. IMF framhåller att en välavvägd planering och ett välavvägt genomförande av sådana reformer kan skapa ett brett stöd genom att de positiva effekterna sprids i samhället. Snabbare beslutsfattande inom EU kan bidra till mer handlingskraft, undanröjande av hinder i reformarbetet och ett frigörande av riskkapital. Även på nationell nivå framhåller IMF att det krävs reformer för att stärka produktiviteten, såsom minskad regelbörda, bättre förutsättningar för innovation och en ökad rörlighet på arbetsmarknaden.

3.1.3 IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi

IMF:s senaste artikel IV-konsultation för Sverige slutfördes i mars 2025. I sin rapport med anledning av konsultationen bedömer IMF att svensk ekonomi är robust och motståndskraftig, med goda förutsättningar att möta utmaningar såsom geopolitisk fragmentering, osäker handelspolitik och en åldrande befolkning.

IMF:s prognos visade att BNP-tillväxten skulle vara positiv 2025 och att inflationen förväntades ligga nära tvåprocentmålet. På medellång sikt förväntas BNP-tillväxten vara fortsatt positiv och inflationen nära målet. Prognosen är dock mycket osäker.

Den svagt expansiva finanspolitiken 2025 var enligt IMF lämplig. Vid en lägre tillväxt än väntat bör de s.k. automatiska stabilisatorerna, dvs. mekanismer som upprätthåller respektive håller nere offentliga utgifter vid en konjunkturedgång eller en konjunkturuppgång, få verka fullt ut. Enligt IMF fanns även utrymme för riktat stöd till utsatta sektorer och hushåll under 2025. Vid en kraftigare nedgång bedömer IMF att finanspolitiken spelar en central roll. IMF är positiv till att jobbskatteavdraget förstärkts för att öka arbetsutbudet och framhåller att ytterligare kompensationsåtgärder för låginkomsthushåll kan behöva övervägas. IMF framhåller vidare att bränsleskattesänkningarna från 2022 skulle kunna riktas bättre för att stötta utsatta grupper. På medellång sikt rekommenderar IMF att fokus för finanspolitiken bör vara att öka tillväxten, stärka motståndskraften, underlätta den gröna och digitala omställningen samt stärka den sociala inkluderingen. Flera åtgärder i budgetpropositionen för 2025 bedöms enligt IMF bidra till detta. IMF framhåller dock att vissa åtgärder riskerar att försvaga incitamenten för en grön omställning. IMF konstaterar att den åldrande befolkningen, klimatomställningen och satsningarna på försvaret pressar de offentliga finanserna. IMF noterar att en analys har gjorts för att identifiera utgifter kopplade till den åldrande befolkningen och rekommenderar att en motsvarande analys även görs för andra

områden, inklusive klimatomställningen. Enligt IMF skulle en gradvis höjning av fastighetsskatten kunna bidra till en förbättrad bostadsmarknad och en stärkt skattebas.

Penningpolitiken har enligt IMF justerats på ett lämpligt sätt mot en neutral nivå och IMF rekommenderar en fortsatt flexibel hållning, givet den höga osäkerheten och risken för både ökande och minskande inflation. Enligt IMF är takten i den kvantitativa åtstramningen väl avvägd. IMF välkomnar ändringen i lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank som stärker Riksbankens finansiella ställning och bevarar dess operativa oberoende. IMF framhåller att lagändringen ger Riksbanken en möjlighet, i stället för en skyldighet, att vid behov begära återkapitalisering från riksdagen.

Riskerna i det finansiella systemet har enligt IMF minskat, även om de fortfarande är förhöjda. Finanssektorns exponering mot den kommersiella fastighetssektorn och hushållens höga skuldsättning utgör sårbarheter. IMF välkomnar de åtgärder som införts för att bromsa tillväxten av konsumtionskrediter och rekommenderar Sverige att överväga ett samlat kreditregister för att förbättra övervakningen av hushållens skuldsättning och för att stärka det finansiella systemets motståndskraft.

De befintliga makrotillsynsåtgärderna är enligt IMF lämpliga och bör kvarstå. IMF menar vidare att det är av vikt att Sverige bibehåller de låntagarbaserade makrotillsynsåtgärderna då de har fungerat väl och förstärker motståndskraften i systemet. Det finns även fortsättningsvis ett behov av åtgärder för att begränsa hushållens skuldsättning. IMF rekommenderar att riskerna inom den kommersiella fastighetssektorn fortsätter att övervakas noga. Tillsynen och analysen av riskerna i det finansiella systemet behöver fördjupas och kan ta avstamp i de framsteg som Sverige redan har gjort sedan uppföljningen av rekommendationerna i IMF:s särskilda utvärdering av Sveriges finansiella sektor (FSAP 2023).

Slutligen framhåller IMF att åtgärder behövs på flera områden för att stärka produktivitetstillväxten. Åtgärderna bör bygga på Sveriges styrkor inom forskning, utveckling och djupa kapitalmarknader. Dessa bör syfta till att minska regelbördan, förbättra bostads- och hyresmarknaderna, omskola arbetskraft inom nya teknologier och stärka EU:s inre marknad. IMF konstaterar att Sverige har ambitiösa klimatmål, men att ytterligare åtgärder krävs för att nå delmålen 2030.

Regeringens överväganden med anledning av IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi

Regeringen instämmer i huvudsak med IMF:s rekommendationer för finanspolitiken. I budgetpropositionen för 2025 prioriterades åtgärder för att stärka hushållens köpkraft, återupprätta arbetslinjen och stimulera tillväxt. Regeringen anser att en stark finanspolitisk ställning är en förutsättning för en robust ekonomi. Det huvudsakliga instrumentet för finanspolitiskt stöd utgörs av de automatiska stabilisatorerna, men det finns även finanspolitiskt utrymme för att vid behov vidta särskilda och tillfälliga åtgärder. Överkomliga energipriser är avgörande för att upprätthålla allmänhetens stöd för åtgärder som underlättar den gröna omställningen. Reformen av bostadssektorn är alltså en politiskt känslig fråga som förutsätter bred samhällelig samsyn för att kunna drivas vidare.

Regeringen instämmer i IMF:s bedömning att riskerna i det finansiella systemet, även om de har minskat, fortsatt är förhöjda. Regeringen bedömer i likhet med IMF att hushållens höga skuldsättning skapar sårbarheter. Samtidigt stärker låntagarbaserade makrotillsynsåtgärder det finansiella systemets motståndskraft. En offentlig utredning har analyserat dessa åtgärder och de makroekonomiska riskerna kopplade till skulderna (SOU 2024:71). Regeringen har den 18 december beslutat om lagrådsremissen Utveckling av makrotillsynsområdet. De förslag som lämnas i lagrådsremissen föreslås träda i kraft den 1 april 2026. Regeringen bedömer att det fortsatt finns utmaningar inom den kommersiella fastighetssektorn, men att riskerna kan hanteras genom de förlängda riskviktsgolven för svenska kommersiella fastigheter. Regeringen avser alltså att genomföra de åtgärder som IMF rekommenderade i FSAP 2023.

Regeringen anser likt IMF att det är av stor vikt att stärka produktivitetstillväxten. Ett sådant arbete kommer att omfatta justeringar, förbättringar och förenklingar av befintliga ramverk och regler. Produktivitetskommissionen har lämnat sitt slutbetänkande som innehåller förslag på åtgärder för att höja produktiviteten i svensk ekonomi, bl.a. inom forskning, innovation och digitalisering (SOU 2025:96). Betänkandet analyseras och bereds vidare inom Regeringskansliet. Även de förslag som regeringen lämnade i propositionen Forskning och innovation för framtid, nyfikenhet och nytta (prop. 2024/25:60) och propositionen Vägen till en pålitlig transportinfrastruktur – för att hela Sverige ska fungera (prop. 2024/25:28) är viktiga för att skapa förutsättningar för produktivitetstillväxt.

Regeringen instämmer i IMF:s bedömning att det behövs ytterligare åtgärder för att nå de nationella klimatmålen till 2030. Förslagen i budgetpropositionen för 2025 bidrog till att uppfylla Sveriges åtaganden i de sektorer som omfattas av EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR). Vidare har den parlamentariska Miljömålsberedningen lämnat betänkandet Sveriges nationella klimatmål – uppdaterat etappmål till 2030 (SOU 2025:107), som innehåller förslag om en bibehållen ambitionsnivå för de svenska klimatmålen. Miljömålsberedningens förslag analyseras och bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Eftersom styrmedel för utsläppsminskningar fastställs på EU-nivå anser regeringen att den nationella politiken i första hand bör inriktas på att skapa förutsättningar som stärker och underlättar den gröna omställningen.

3.2 IMF:s utlåning

IMF:s utlåning omfattar flera länder, där Ukraina och Argentina är bland de största låntagarna. Under 2025 inledde IMF en översyn av låneprogrammets utformning och villkor. Arbetet med detta kommer att fortsätta under 2026.

3.2.1 Pågående utlåning

I slutet av november 2025 hade IMF utestående lån om ca 1 499 miljarder kronor varav ca 19,7 procent utgjordes av subventionerade lån till låginkomstländer. Av den totala utlåningen avsåg ca 60 miljarder kronor långfristiga lån till länder för att åtgärda strukturella och långsiktiga utmaningar inom klimat- och pandemiberedskap.

Efterfrågan på lån från IMF var under 2025 fortsatt hög. Under 2025 fattades beslut om nya eller utökade låneprogram för 17 länder. Vid utgången av november 2025 hade IMF:s totala utestående lån ökat med ca 76 miljarder kronor eller ca 5,4 procent jämfört med helåret 2024. Under 2025 inleddes en översyn av utformningen av IMF-programmen och villkoren för dessa. Syftet är att göra justeringar för att anpassa programmen till en alltmer oförutsägbar värld karaktäriserad av fler ekonomiska chocker. Översynen planeras vara färdig mot slutet av 2026.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF:s finansiella hållbarhet är en förutsättning för att institutionen inom ramen för sitt mandat ska kunna stödja utsatta medlemsländer på ett sätt som ger ett tydligt mervärde. Stöd bör ges till länder som är reforminriktade. Genom den nordisk-baltiska valkretsen kommer regeringen att fortsätta att lägga ner sin röst i omröstningar som avser stöd till icke-reformvilliga länder i vilka utvecklingen går åt fel håll. IMF bör upprätthålla strikta villkor för utlåning för att bibehålla incitament för mottagarländer att föra en ansvarsfull ekonomisk politik. Regeringen anser vidare att det är viktigt att IMF kontinuerligt anpassar sin utlåningsverksamhet till nya förhållanden och utmaningar som påverkar den makroekonomiska och finansiella stabiliteten. Dessa omfattar bl.a. klimatförändringar, ojämställdhet och ojämlikhet samt den snabba digitaliseringen. Det är viktigt att IMF drar lärdomar av sina erfarenheter från tidigare stödprogram. Därför välkomnar regeringen den översyn av IMF-programmens utformning och villkor som pågår.

3.2.2 IMF:s utlåning till Ukraina

IMF har sedan Rysslands invasion av Ukraina stöttat Ukraina genom övervakning, rådgivning, kapacitetsutveckling och lån. Under 2022 beviljades Ukraina bl.a. nödlån för att möta de mest akuta finansieringsbehoven och mildra de ekonomiska konsekvenserna av invasionen. Under våren 2023 godkände IMF:s exekutivstyrelse även ett ordinarie låneprogram med en löptid på fyra år om 15,6 miljarder US-dollar (ca 144 miljarder kronor). Programmet innehåller villkor om genomförande av strukturella reformer för Ukrainas återhämtning och uppbyggnad samt för landets närmande till EU. De ukrainska myndigheterna har gjort framsteg under programmet och ekonomin har visat sig mer motståndskraftig än väntat. Hittills har närmare 11 miljarder US-dollar (ca 102 miljarder kronor) betalats ut till Ukraina under det ordinarie programmet. Utöver ekonomiskt stöd bidrar IMF med övervakning och analys av landets ekonomi och med kapacitetsutveckling.

Även om de ukrainska myndigheterna har gjort framsteg kvarstår en betydande osäkerhet över utsikterna för landets ekonomi, eftersom kriget har fortsatt utan tecken på avmattning. De ukrainska myndigheterna har därför efterfrågat ett nytt IMF-program om 8,1 miljarder US-dollar (ca 75 miljarder kronor) som beaktar de ekonomiska konsekvenserna av ett mer utdraget eller långvarigt krig. Det nya programmet väntas läggas fram för exekutivstyrelsens godkännande i början av första kvartalet 2026. Skr. 2025/26:96

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF har en central roll i att stödja Ukraina och bedömer att institutionens låneprogram fyller en viktig funktion, eftersom dessa även kan bidra till att tillgängliggöra resurser från andra aktörer. Regeringen anser att IMF även framöver bör fortsätta att prioritera stöd till Ukraina.

3.2.3 IMF:s utlåning till Argentina

Argentinas första låneprogram ställdes ut 1958 på motsvarande 75 miljoner US-dollar (ca 692 miljoner kronor). Därefter har ett flertal ytterligare låneprogram följt. Argentina hade betalat av alla sina skulder till IMF 2006. Efter att landets ekonomi försämrats och BNP fallit beviljade IMF ett nytt låneprogram 2018, motsvarande 50 miljarder US-dollar (ca 462 miljarder kronor). I april 2025 godkände IMF:s exekutivstyrelse ett nytt låneprogram till Argentina på motsvarande 20 miljarder US-dollar (ca 185 miljarder kronor). Syftet är att främja makroekonomisk stabilitet och stärka strukturella reformer för att skapa en mer öppen och marknadsorienterad ekonomi. I juli 2025 godkände IMF:s exekutivstyrelse den första översynen av Argentinas låneprogram.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF spelar en viktig roll i att övervaka och stödja Argentinas reformarbete, samt landets ekonomiska och finansiella stabilitet. Låneprogrammets genomförande bör övervakas noggrant mot bakgrund av den stora finansiella exponering som IMF har mot landet.

3.3 IMF:s kapacitetsutveckling

IMF tillhandahåller kapacitetsutveckling i form av tekniskt stöd och utbildning till medlemsländer. Verksamheten riktar sig till såväl utvecklingsekonomier och framväxande ekonomier som avancerade ekonomier. Under 2025 avsåg ca 18 procent av institutionens budget detta verksamhetsområde.

Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) bidrar till IMF:s arbete med kapacitetsutveckling i låginkomstländer och vissa medelinkomstländer genom stöd till två av institutionens tematiska fonder. Den ena, Global Public Finance Partnership, samlar IMF:s insatser inom offentlig finans. Det är en ny fond som ersätter den tidigare fonden Revenue Mobilization Thematic Fund. Den andra, Financial Sector

Stability Fund (FSSF), stödjer länder i deras arbete att bedöma och hantera risker och sårbarheter i finansiella sektorer. Inom ramen för Sidas stöd till FSSF bidrar även Riksbanken med teknisk kompetens. Sida ger vidare bilateralt stöd till IMF Somalia Country Fund för kapacitetsutveckling inom makroekonomisk politik och statistik. Sedan 2021 har Sida och IMF en partnerskapsöverenskommelse för att skapa förutsättningar för ett mer utvecklat samarbete.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF:s arbete med kapacitetsutveckling är en central del av institutionens mandat och ett viktigt komplement till den övriga verksamheten. Syftet med kapacitetsutvecklingen är att hjälpa länder att utforma och genomföra politik för ekonomisk tillväxt och stabilitet. För att vara effektiv bör denna verksamhet vara efterfrågestyrd och utformas med hänsyn till medlemsländernas specifika behov och förutsättningar. Det är särskilt viktigt att kapacitetsutvecklingen bidrar till att stärka ländernas ekonomiska motståndskraft, bl.a. genom att stärka nationella institutioner så att kunskap och kompetens består över tid. Regeringen anser vidare att IMF bör utöka sitt arbete med kapacitetsutveckling inom relevanta delar av klimatområdet och jämställdhet för att säkerställa att medlemsländerna erbjuds relevant och ändamålsenligt stöd.

4 Resurser, inflytande och styrning

Det högsta beslutande organet i IMF är guvernörsstyrelsen. Sverige representeras av riksbankschefen Erik Thedéen. Guvernörsstyrelsen har delegerat beslutsfattandet som rör institutionens löpande verksamhet och interna styrning till exekutivstyrelsen. Institutionens verksamhet leds av en verkställande direktör. Det är Kristalina Georgieva som har haft denna befattning sedan oktober 2019. Sverige ingår i den nordisk-baltiska valkretsen som representeras av en gemensam styrelserepresentant. Vitas Vasiliauskas från Litauen representerar sedan januari 2023 valkretsen i IMF:s exekutivstyrelse.

4.1 Resurser och inflytande

IMF:s ordinarie resurser, dvs. institutionens resurser exklusive de subventionerade låneresurserna inom fonderna Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT) och Resilience and Sustainability Trust (RST), utgörs av både permanenta och temporära resurser. De permanenta resurserna består av s.k. kvotresurser och de temporära resurserna av lån i form av de s.k. nya lånearrangemangen, New Arrangements to Borrow (NAB), och bilaterala lån. Totalt motsvarar dessa tre resurser ca 12 373 miljarder kronor. Utlåningskapaciteten är dock lägre, ca 8 820 miljarder kronor, bl.a. eftersom vissa ekonomiskt svagare länders

kvotresurser inte används för utlåning. IMF använder i första hand kvotresurserna för att finansiera utlåning till medlemsländer med betalningsbalansproblem. Om dessa inte räcker till för att möta lånebehovet kan de temporära resurserna användas, i första hand NAB och i andra hand de bilaterala lånen.

IMF ser regelbundet över sina kvotresurser. Medlemsländernas ägande och inflytande i institutionen baseras på ländernas respektive kvotandelar i institutionen. I december 2023 avslutades den 16:e kvotöversynen. Översynen är avsedd att resultera i en höjning av kvoterna med 50 procent, utan någon förändring av medlemsländernas kvotandelar. Höjningen av kvoterna ska följas av en minskning av lånearrangemanget NAB och ersätta de bilaterala lånen. Det innebär att storleken på institutionens totala resurser och utlåningskapacitet inte förändras till följd av höjningen. För att kvothöjningen ska träda i kraft krävs godkännande av medlemsländer som tillsammans innehar motsvarande minst 85 procent av kvoterna. USA innehar 17,4 procent av kvoterna, vilket innebär att kvothöjningen behöver godkännas av landet för att träda i kraft. USA har per den 14 januari 2026 inte godkänt kvothöjningen, vilket innebär att den inte har trätt i kraft. För att IMF ska ha tillräckliga resurser i avvaktan på att kvothöjningen träder i kraft, krävs att de bilaterala lånen tillfälligt förlängs och att lånearrangemanget NAB tillfälligt bibehålls på samma nivå. I Sverige beslutar riksdagen om NAB och bilaterala lån till IMF efter en framställning från Riksbanken. Riksbanken lämnade den 18 september 2024 en framställning till riksdagen om medgivande till att lämna krediter till IMF. Riksdagen beslutade den 13 november 2024 att bifalla framställningen (bet. 2024/25:FiU15, rskr. 2024/25:29).

Efter förslag i propositionen Vårändringsbudget för 2024 beslutade riksdagen den 12 juni 2024 att bemyndiga regeringen att öka Sveriges kvot i IMF med 32 miljarder kronor. Vidare bemyndigades Riksbanken att till IMF betala det nödvändiga beloppet (prop. 2023/24:99, bet. 2023/24:FiU21, rskr. 2023/24:241 och 2023/24:253). Regeringen beslutade den 17 oktober 2024 att öka Sveriges kvot. Sverige har därmed godkänt kvothöjningen i IMF.

Under 2026 förväntas fortsatt politiskt tryck på en omfördelning av kvotandelar under den kommande 17:e kvotöversynen, särskilt från länder som anser sig vara underrepresenterade, bl.a. Kina. Stora ägare, bl.a. USA, väntas dock kraftfullt motsätta sig detta. Under våren 2026 kommer IMF:s exekutivstyrelse att inleda en diskussion om de underliggande principerna för den 17:e kvotöversynen.

Sveriges kvotandel uppgår till 0,93 procent. Den nordisk-baltiska valkretsen har sammantaget 3,28 procent av kvoterna.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF ska ha tillräckliga resurser för att i ekonomiskt och finansiellt turbulenta perioder kunna främja finansiell och monetär stabilitet, och stödja länder att nå en positiv ekonomisk utveckling. Det är viktigt att det på de internationella finansmarknaderna finns förtroende för institutionens förmåga att hantera krissituationer. För att säkerställa en balanserad ansvarsfördelning mellan medlemsländerna och en förutsägs-

barhet i institutionens utlåningskapacitet, är det angeläget att de permanenta resurserna utgör den största delen av institutionens resurser, i stället för temporära resurser i form av frivilliga lån från medlemsländerna. Ökningen av institutionens permanenta resurser till följd av den 16:e kvotöversynen bidrar till detta.

Regeringen avser att inta en konstruktiv hållning i förhandlingarna om den 17:e kvotöversynen, och verka för att EU ska agera enat för att öka sitt inflytande i förhandlingarna. Regeringen anser att de fattigaste medlemsländernas kvotandelar bör skyddas och att en balanserad ansvarsfördelning är viktig.

Regeringen bedömer att IMF:s ordinarie utlåningsresurser och temporära resurser sammantaget är tillräckliga på kort och medellång sikt.

Fonden PRGT bör ha tillräckliga resurser för att kunna stödja låginkomstländer som de senaste åren drabbats hårt av flera ekonomiska chocker, bl.a. Covid-19-pandemin och höjda livsmedels- och energipriser till följd av Rysslands invasion av Ukraina. Regeringen anser därför att det är viktigt att länder fullföljer sina beslutade åtaganden gentemot PRGT.

4.2 Sveriges andel av IMF:s resurser

Sveriges kvotresurser i IMF uppgår till ca 55 miljarder kronor. Sverige bistår även med frivilliga lån till IMF via NAB (motsvarande ca 57 miljarder kronor), och bilaterala lån (motsvarande ca 40 miljarder kronor).

Utöver att bidra till IMF:s ordinarie resurser har Riksbanken, efter beslut från riksdagen, ställt ut lånelöften till PRGT 2016 (bet. 2015/16:FiU40, rskr. 2015/16:180), 2020 (bet. 2019/20:FiU57, rskr. 2019/20:347) och 2022 (bet. 2022/23:FiU8, rskr. 2022/23:32). Sammantaget motsvarar lånelöftena från Riksbanken till fonden ca 16 miljarder kronor. I beslutet från 2022 godkände även riksdagen att Riksbanken får ingå avtal om lån till IMF för RST, förutsatt att budgetmedel anslås till fonden. Vidare har Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) ingått avtal om bidrag om totalt 300 miljoner kronor till PRGT under 2021–2023. Dessa resurser har använts för att subventionera räntan på lånen från fonden.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 januari 2026

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Svantesson, Edholm, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottnér, Wykman, Liljestrand, Bohlin, Pourmokhtari, Rosencrantz, Larsson, Britz, Mohamsson, Lann

Föredragande: statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar skrivelse Redovisning av verksamheten i
Internationella valutafonden 2025